

[Finansministeren.]

her bort fra de 210 mill. kr. til person-tilskud og får tilbage 750 mill. kr. som reduktion af skatterne.

Det vil altså sige, at afstanden mellem de direkte skatter, man betaler i dag, og de skatter, man skulle have betalt, hvis mosen ikke var kommet, er 1,5 milliarder kr. Hr. Poul Møller ryster på hovedet, men sådan er det altså. Afstanden mellem de skatter, vi betaler i dag, er jo nedsat, og det, vi skulle have betalt, hvis vi ikke havde fået mosen, er 1,5 milliarder kr. Jeg ved godt, hvad der blandes ind i det i hr. Poul Møllers hoved: det er dette med mosen, som vi jo også har fået, og derfor er der selvfølgelig ikke nogen lettelse i det, men det skal der jo heller ikke være. (*Munterhed*). Vi har jo ikke sagt, der kom en lettelse. Vi har sagt, der kom en om-lægning — ja, de konservative morer sig, men det gør de jo altid i det spørgsmål; man må undskylde mig, men min skarpe bemærkning fra kolonihavemødet i Århus kunne jeg have lyst til at gentage. Det var til de konservative, må jeg sige til hr. Poul Hartling. Det er dog ejendommeligt, at man ikke her i folketinget kan drøfte disse forholdsvis enkle problemer på samme måde, som jeg går ud fra man ville kunne drøfte dem på i 3.-4. skoleklasse. Det er ikke godt for dansk politik, at et parti søger at bilde befolkningen ind, at man kan lave skattelettelser, samtidig med at det samme parti her i folketinget er med til at vedtage en række kraftige udgifts-stigninger. Det synes jeg ikke er helt rimeligt, og jeg vil gerne tage en debat om det senere; men jeg synes også, det hører med her i dag.

Med hensyn til spørgsmålet om Viggo Kampmann og mig har jeg ikke beskyldt hr. Poul Møller for citatfusk, slet ikke; det var helt korrekt, hvad hr. Poul Møller sagde. Jeg syntes bare, at det var kedeligt, at hr. Poul Møller kom med det; det skulle vel nok være overstået. Hr. Poul Møller kunne jo ikke vide, at den pågældende overskrift i Berlingske Aftenavis var et falsum, som jeg har oplyst her i dag. Det var det, der var baggrunden for den måde, Kampmann udtrykte sig på; han sagde, at han ikke kunne forstå, at jeg havde sagt sådan, for han troede jo, at jeg havde sagt det; derfor

kom den efterfølgende bemærkning. Hr. Kampmann er vel ikke anderledes end os andre: vi tror normalt på det, der står i aviserne.

Hr. Niels Westerby spurgte mig, hvor meget den direkte skat ville stige, hvis der ikke skete nogen ændringer, og om uændrede satser ville kunne dække stigningen. Hertil kan jeg svare ja. Hvis vi ikke foretager nogen ændring af skatterne, vil det nogen-lunde kunne dække den stigning på 3 milliarder kr., som jeg har talt om, og det er jo en ganske interessant betragtning, for vi har ikke lovet, vil jeg gentage, nogen skattenedsættelse; vi har lovet en skatte-omlægning, en skattereform, og det vil vi også komme med.

Jeg hæftede mig noget ved hr. Poul Antonsens stærke advarsel mod, at man nu skulle yde særlig støtte til skibsværfterne. Det var en højst besynderlig advarsel; vi ved jo alle, at hr. Poul Antonsen er tilknyttet Industrirådet. Jeg synes ikke, det kan være rigtigt, at man her, når et erhverv er i vanskeligheder, advarer os mod at hjælpe dette erhverv, og skal det være udtryk for erhvervsvenlig politik, er vi i hvert fald ikke med fra regeringens side.

Så er der tilbage et ubesvaret spørgsmål vedrørende den tidligere handelsminister, gentaget af hr. Poul Hartling og og å rejst af andre, nemlig spørgsmålet om, hvorvidt vi vil fortsætte den erhvervsvenlige politik og komme med det erhvervsvenlige udspil, som han lagde op til. Det vil vi — men jeg vil gerne rydde en lille misforståelse af vejen. Hr. Tyge Dahlgaard har nemlig ikke sagt, at han nu ville føre afskrivningsreglerne tilbage til den tidligere skikkelse. Han har tværtimod på industrimødet i Herning om dette spørgsmål helt klart sagt, at han var helt enig i det, der var gennemført på afskrivningsområdet, men at der var andre punkter, man kunne tage op. Det er jeg også enig i, det gælder bl. a. skibsværfterne.

(Kort bemærkning).

Poul Antonsen: Finansministeren har desværre misforstået mig. Jeg advarede ikke mod at yde støtte til skibsværfterne; men jeg advarede mod at gå videre ad den vej at plukke den ene og den anden og den tredje branche ud og yde speciel støtte til